

ת"פ 59119/11/10 - מדינת ישראל - באמצעות תביעות נגב נגד ג' ו

בית משפט השלום בבאר שבע

26 ינואר 2016

ת"פ 59119-11-10 מדינת ישראל נ' ו
תיק חיצוני:

לפני מאשימה
כב' השופט רון סולקין
מדינת ישראל - באמצעות תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד קובי
הרוש ועו"ד גנית אטיאס
נגד
הנאשם
ג' ו ע"י ב"כ עו"ד ניר פוגל

גזר דין

השתלשלות ההליך וממצאי הכרעת הדין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות כדלקמן:

- פציעה בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 334 ביחד עם סעיף 335(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז 1977;
- תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 379 ביחד עם 382(ב)(1) לאותו חוק (שלוש עבירות);
- איומים, בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק (שתי עבירות).

בהתאם לממצאים שפורטו בהכרעת הדין, לאחר שמיעת ראיות, נקבע כדלקמן:

- א. בין התאריכים 13 עד 14 לחודש יולי 2009, איים הנאשם על המתלוננת ע.ה. 3, כי עליה לעשות מה שהוא אומר, אחרת יכה אותה, וכן תקף אותה, תוך שרודף אחריה ברחבי הבית, באמצעות מוט המשמש כמתלה למגבות, והכה אותה בכל חלקי גופה;
- ב. במהלך חודש יוני 2009, עקב כך שהנאשם סבר, כי הבית אינו מסודר, תקף את ע.ה. 3 המתלוננת בכך שהיכה בראשה באמצעות הקב"ש של הבת המשותפת ש.ו. וכן איים להרגה;
- ג. בין החדשים פברואר - מרץ 2008, תקף הנאשם את המתלוננת ע.ה. 3 על רקע טענתו, כי הבגדים בארונות אינם מסודרים; פיזר את הבגדים מהארון על הרצפה; דקר אותה ברגלה באמצעות מפתחות הרכב וגרם לפציעתה ולחבלה.

יצוין, בית המשפט מצא לזכות הנאשם, משש עבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 379 ביחד עם סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; וכן מארבע עבירות של איומים, בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק, אשר יוחסו לנאשם גם הן בכתב האישום.

כתב האישום בתיק זה הוגש בתאריך 02.12.10.

בחודש 03.13 הועבר התיק לשמיעה לפני כותב שורות אלו, לאחר דחיה אשר נבעה מאי-התייצבות הנאשם (אשר לטענתו - לא זומן) - ולאחר שהנאשם כפר בכל העובדות והעבירות שבכתב האישום - החלה שמיעת הראיות בשלהי שנת 2013.

בהכרעת הדין נקבע, בין היתר, כי המדובר בצדדים אשר הנישואים נכפו עליהם בלחץ קרובי משפחה, לאחר שנפגעת העבירה - המתלוננת, הרתה במהלך החברות ביניהם. הנאשם התנהל בקשר הנישואים תוך גילויי זלזול והשפלה מתמשכים כלפי המתלוננת נפגעת העבירה ותוך שמחזיק בתפישות פטריארכליות, לפיהן נדרשה המתלוננת נפגעת העבירה לטפל בכל ענייני הבית והילדים כמעט לבדה; נמנע ממנה לצאת מהבית ולהתרועע עם חברות; נמנע ממנה להגשים את עצמה. עוד נקבע, כי הנאשם לא ראה עצמו מחויב לקשר הנישואים וניהל מערכות יחסים נוספות באופן חוזר ונשנה.

בהכרעת הדין לא נמצאה עדות המתלוננת ככזו אשר ניתן להסתמך עליה לבדה לצורך הרשעת הנאשם, בהתאם לרף הראיה הנדרש בפלילים, וזאת, למרות שבית המשפט התרשם, כי ניכרים דברי אמת בעדותה של המתלוננת - נפגעת העבירה, וכי עברה מסכת אלימות פיסית ומילולית וכן השפלות מצדו של הנאשם. בכל זאת, מטעמי זהירות, בהעדר ראיות תומכות בנוגע לחלק מהאירועים ומשהמדובר בבני זוג העוינים זה את זה - הורשע הנאשם באותם פרטי אישום שלגביהם עמדה התביעה בנטל של הצגת ראיות נוספות, כגון, בין היתר, עדות הבת המשותפת, קטינה כבת 7 שנים, לפני חוקרת ילדים.

תסקירים מטעם גורמי הערכה

עם מתן הכרעת הדין ביקשה ההגנה שהות לשקול את עמדתה ובסופו של דבר הודיעה, כי אינה עותרת להפנות הנאשם לחקירת שירות המבחן למבוגרים.

כלעומת זאת, עתרה התביעה להפנות את נפגעת העבירה לעריכת תסקיר קרבן.

לקראת שמיעת פרשת העונש הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיה האישיות של נפגעת העבירה, כבת 40 כיום, גרושה מהנאשם ומשמשת כמשמורת יחידה לשלושת הילדים המשותפים. נפגעת העבירה עובדת למחיתה. שניים מהילדים נולדו עם מום המחייב מעקב רפואי, ומצבה של אחת מהן מורכב ביותר, והיא מתאשפזת מעת לעת בשל החרפה

במצבה.

לטענת נפגעת העבירה, נישאה לנאשם לאחר חצי שנת הכרות, ומערכת היחסים עמו הפכה מהר מאוד לבעלת מאפיינים של אלימות זוגית, תוך החרפה הדרגתית של השליטה שלו בה ובמעשיה. נפגעת העבירה מצאה עצמה במעין מצב של שבי, תוך שחווה אלימות, אווירה של טרור, הפחדה ואיומים, תלויה בנאשם ונתונה תחת שליטתו. הנאשם רמס את האוטונומיה שלה. מתוך תחושת יאוש וכן תקווה לשינוי, לא שיתפה אחרים ונאלצה להסתיר סימני מכות שנותרו על גופה.

הנאשם נהג לבטא צער לאחר כל אירוע של פגיעה בה והדבר היווה בעבורה מעין מלכודת שחיזקה את תחושת המחויבות כלפיו.

נפגעת העבירה חוותה חוויה כרונית של חיים לא צפויים ודריכות בניסיון למנוע את ההתפרצות הבאה. מתוך כך, שקעה ביאוש ובתהליך של צמצום האישיות ונבלמו סיכוייה לצמוח, להתפתח ולתת ביטוי לרצונותיה ולצרכיה.

נפגעת העבירה חוותה בדידות גדולה ותחושת אין מוצא. כן חששה להיות במעמד של גרושה, ללא בית ומשאבים כלכליים לה ולילדיה. לפיכך, ניסתה לרצות את הנאשם לקחת אחריות על האלימות שהפעיל מצדו. עורך התסקיר התרשמה, כי תופעות אלה אפיינו לנשים מוכות.

לטענת נפגעת העבירה, החלה לסבול ממחלת עור ומאלרגיות כתוצאה מהלחצים שנגרמו עקב פגיעות הנאשם בה.

רק לאחר שמונה שנות נישואין, אזרה אומץ לפנות, לראשונה, לגורמי טיפול במחלקת הרווחה ומשם הופנתה למרכז למניעת אלימות במשפחה. במסגרת ההליך הטיפולי, ולאחר שהרגישה מחוזקת דיה - פנתה להגיש התלונה במשטרת ישראל.

נפגעת העבירה סיפרה, כי לאחר שהנאשם עזב את הבית, היא הסתגרה בביתה, בתוך עצמה. לדבריה, עד היום סובלת ממצבי עוררות ודריכות יתר, פחד וחרדה. זכרון הפגיעות מציב אותה באופן כרוני. הזכרון מתעצם עקב כך שנותרה לגור באותו הבית בו חיה עם הנאשם, חרף כך שהשהות שם מציפה אותה בזכרונות הפגיעות. כל אלה מגבילים את יכולת התפקוד שלה ופוגעים באיכות חייה.

עורכת התסקיר התרשמה, כי למרות מאמציה של נפגעת העבירה להציג חזות של תפקוד נורמלי, היא נמנעת מכל סוג של קשר חברתי ומכל פעילות ספונטנית או מהנה. חייה מאופיינים במערכת מסיבית של הדחקות וניתוק רגשי. מתוך הפחד היא מכלילה את רגשותיה כלפי כל הגברים. הפגיעות בה גרמו גם לקושי לתת אמון באחר והדבר מקטין הסיכוי לשיקום התא המשפחתי בעתיד עם בן זוג. למעשה, היא אינה מנהלת כל קשר חברתי מלבד קשר פורמלי במסגרת מקום העבודה.

הפגיעות במתלוננת נפגעת העבירה הביאו להשלכות על מצבם הרגשי של הילדים המשותפים, אשר נחשפו להתנהגות הפוגענית של אביהם כלפי אמם, באופן שאינו מותאם לצרכיהם ההתפתחותיים ופגע בהמשך התפתחותם. חוויות אלה גרמו לבעיות בתפקודם התקין של הילדים ולצורך בהפנית נפגעת העבירה להליך טיפולי לצורך שיקום הסמכות ההורית שלה כלפיהם. הילדים מגלים סימנים טראומטיים ואף מגיבים באופן פסיכוסומטי קשה, כדוגמת שיעול, התקפי כעס וצמא.

אף נפגעת העבירה - המתלוננת סובלת מתסמינים האפיינים לנפגעי אירועים טראומטיים, תסמינים המוכרים כחלק מתסמונת פוסט-טראומטית.

האירועים שחוותה נפגעת העבירה מצויים בזכרונותיה תמיד והיא ביטאה משאלה להגאל מייסורים אלה, שהם בלתי נסבלים בעבורה.

נפגעת העבירה חשה רמוסה, פגועה וחסרת ערך. חסרת שליטה ובטחון. חסרת אונים. כן חשה חווית כשלון בטיפול בילדיה, עקב כך שלא עלה בידה להגן עליהם מפני החשיפה למעשיו של הנאשם. בשל כך, סובלת מתחושת אשמה.

עורכת התסקיר התרשמה, כי בעתיד על נפגעת העבירה לשקול המשך השתלבות במערך טיפולי.

לאור תמונת הנזק שנגרם לנפגעת העבירה, המליצה עורכת התסקיר לחייב הנאשם בפיצוי כספי משמעותי, בנוסף לכל עונש שיוטל עליו.

כאן המקום לציין, כי תסקיר קרבן העבירה, מטבעו, נסמך על ראיון ועל מידע שנתקבל מנפגעת העבירה ומסביבתה ולא על הכרעות משפטיות בלבד. זאת, לאור תכליתו של התסקיר, שאינה מסתכמת בתחום המשפטי אלא היא גם בעלת היבטים טיפוליים שיקומיים כלפי הקרבן. משכך, פירטה עורכת התסקיר גם אירועים עליהם סיפרה המתלוננת נפגעת העבירה, שאינם נכללים בגדר המעשים בהם הורשע הנאשם בהכרעת הדין. מובן, כי בית המשפט לא יתן משקל כלשהו לכל פירוט החורג מהעובדות שנקבעו בהכרעת הדין.

ראיות לעונש

מטעם התביעה הוגש, לענין העונש, גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (ת/6) ממנו עולה, כי הנאשם הורשע בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש; איומים והחזקת סכין שלא כדין, שנעברו בשנת 2009. כן הורשע בגין עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, שנעברה בשנת 2011.

מטעם ההגנה הוגש צו כינוס שניתן לנכסי הנאשם במסגרת הליך פשיטת רגל (נ/4); תלושי שכר של הנאשם מעובדתו

בחברת "חורה גז בע"מ" (נ/5); אישור רפואי על היות בת זוגו הנוכחית בהריון (נ/6).

טענות הצדדים

התביעה עותרת להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל במתחם שינוע בין 15 עד 30 חדשים. התביעה מדגישה את עצמת הפגיעה במתלוננת נפגעת העבירה, לנוכח הילדים הקטינים; את הצורך להוקיע מעשי אלימות, ביחוד בתחום המשפחה; את הנזקים הקשים שנגרמו למתלוננת נפגעת העבירה ולילדים. התביעה עותרת להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם, בתוספת מאסר מותנה ממושך מרתיע; קנס; פיצוי משמעותי לנפגעת העבירה; התחייבות להמנע מעבירה.

ההגנה מדגישה את חלוף הזמן מאז העבירות ועיניו הדין שנגרם, לשיטתה, לנאשם בשל כך.

לטענת ההגנה, תסקיר הקרבן שהוגש הוא מגמתי ומתיחס גם למסכת אירועים בהם לא הורשע הנאשם.

לטענת ההגנה, הנאשם אינו בקשר עם נפגעת העבירה מזה תקופה ארוכה, ופתח בדרך חדשה כולל פרק חדש במערכת היחסים הזוגית שלו, כאשר בת זוגו הנוכחית בהריון והם ממתינים לילד.

ההגנה עותרת להסתפק בעונש מאסר צופה פני עתיד והתחייבות להמנע מעבירה.

בדברו האחרון של הנאשם, טען כי פרוד מהמתלוננת מזה מספר שנים. לאחרונה פנה לבית המשפט למשפחה בבקשה לחדש הקשר עם ילדיו. הוא מצפה לילד משותף. לטענתו, עבר "גיהנום" לא פשוט והוא מכבד את החלטת בית המשפט.

דין והכרעה

אלימות במשפחה בכלל, וכלפי בת זוג וילדים קטינים בפרט, היא תופעה מכוערת וחמורה. יש בה משום פגיעה באשיות התא המשפחתי, שהוא המקום בו אמור אדם להרגיש הבטוח ביותר. כמו כן, יש בה ניצול של פערי כח בין הצדדים.

ראו לענין זה בפסיקת בית המשפט העליון: ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפיה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.

עוד ראו רע"פ 8279/08 חג'אזי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר.

בגזר הדין ת"פ 2269-02-13 מדינת ישראל נ' כץ (פורסם במאגרים), נאמר:

עבירות האלימות ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה, אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. מעשים אלה מקבלים משנה חומרה, כאשר מדובר באלימות הננקטת כלפי בת זוג, החיה עם אותו אדם תחת קורת גג אחת, בתא משפחתי מצומצם, האמור להוות עבודה משענת ומקום מבטחים. עבירות אלה, נפיצותן, וכן הקושי של קורבנות העבירה להתלונן, הביאו את המחוקק להחמיר בענישה שנקבעה, כאשר מדובר בתקיפת בת זוג. באופן דומה, וכחלק מהצורך במלחמה בתופעה זו, החמירה אף הפסיקה את רף הענישה: **"לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת"** (ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 14.02.2011; רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל) (ניתן ביום 22.10.2012)).

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מגלה מנעד רחב של ענישה בעבירות אלימות במשפחה, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של העושה, כפי שהדברים משתקפים גם מהפסיקה שהציגו הצדדים.

בפסק הדין רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שהתקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל עליו בבית המשפט השלום, שם הורשע, על יסוד הודאתו, בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהלם אגרופיו בצלעותיה וגרם לה לשבר בצלע. על

הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חדשי מאסר בפועל** ופיצוי כספי.

· בפסק הדין רע"פ 1631/12 **פדידה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית המשפט השלום, על יסוד הודאתו, בין היתר, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את גרושתו בראשה ובמצחה, גרם לה חבלות, הניף חגורה לעבר צווארה וחנוק אותה באמצעותה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **18 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק הדין רע"פ 1826/11 **אהרון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית משפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שאיים על רעיתו, דחף אותה, הפילה על הרצפה וגרם לה חבלה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **9 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק דין רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית משפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שסטר על פניה של רעיתו, הצמיד סכין לצווארה ואיים להרגה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **10 חדשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה והתחייבות.

· בפסק דין רע"פ 4140/10 **חביב אללה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית משפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שבמספר הזדמנויות תקף את זוגתו ואיים עליה, ובחלק מהמקרים היא נזקקה לטיפול בבית החולים, מנע ממנה את הכניסה לביתם ואיים בפני בני המשפחה כי יפגע בילדיהם. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **10 חדשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

· בפסק הדין רע"פ 3132/12 **דוד נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שערעורו לבית משפט מחוזי נדחה. הנאשם הורשע בבית המשפט השלום, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים וכליאת שווא, בכך שבהזדמנויות שונות תקף את רעיתו, בעט בה וגרם לה לשטפי דם. במועד אחר, איים עליה, בעט בה, כלא אותה בדירתם וחסם את פיה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **12 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק הדין רע"פ 10196/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שבית המשפט המחוזי דחה ערעורו על חומרת העונש שהוטל עליו בבית המשפט השלום. הנאשם הורשע בעבירות איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמספר הזדמנויות, תקף את גרושתו באכזריות וגרם לה לחבלות וכשזו הפצירה בו לחדול ממעשיו, חנק אותה ואיים על חייה ועל חיי משפחתה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **24 חדשי מאסר בפועל**, מתוכם 4 בחופף למאסר נוסף למשך 54 חודשים.

שהוטל עליו בתיק אחר, ומאסרים מותנים.

· בפסק הדין רע"פ 5986/09 **אבו האדיר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם, לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשם הורשע בבית המשפט השלום בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שהלם אגרופו בבטנה ובכתפה ואיים עליה. על הנאשם, בעל עבר, נגזרו **8 חדשי מאסר בפועל** והתחייבות כספית.

· בפסק הדין ע"פ (מחוזי נצרת) 1328/04 **ברברמן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים ותקיפה סתם כלפי בת זוגו, בכך שבמהלך ויכוח בעט בה; איים לדרוס אותה; ובמועד נוסף, דחף אותה לעבר החלון ואיים לזרוק אותה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **24 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק הדין ע"פ (מחוזי מרכז) 25020-02-13 **לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באמצעות אגרופו בידה וגרם לה סימן כחול בידה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 6 חדשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ו-6 חדשי מאסר על תנאי.

· בפסק הדין עפ"ג (מחוזי מרכז) 249/12 **נועם נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד, בכך שדחף את גרושתו מחוץ לבית מפני שהאוכל שהכינה לא היה לטעמו, והעביר אותה מסכת התעללות פיזית ומילולית אך היא לא נזקקה לטיפול רפואי. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **8 חדשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

· בפסק הדין עפ"ג (מחוזי מרכז) 24970-08-12 **הרשקוביץ נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפת בת זוג לפי סעיף 379 ביחד עם סעיף 382(ב) לחוק העונשין, בכך שבאישון לילה, דחף את אשתו בעודה מחזיקה בידה את בתם הפעוטה, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, הכה אותה בראשה וירק עליה. על הנאשם, בעל עבר, הוטלו **8 חדשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

· בפסק הדין ת"פ 25611-07-10 **מדינת ישראל נ' לושנוב** (פורסם במאגרים) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע שתי עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמועד אחד חבט בפניה של בת זוגו באגרופו וגרם לה פצע מדמם; במועד אחר, תקף אותה בשל סירובה ליתן לו כסף לרכישת אלכוהול. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **24 חדשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים כאשר מחציתו בחופף, כך שתקופת המאסר שעל הנאשם לרצות הועמדה על 30 חודשי מאסר ומאסר מותנה.

· בפסק הדין ת"פ 51478-11-12 **מדינת ישראל נ' אבו ע'נאם**, הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, שלוש עבירות איומים, תקיפת סתם של בת זוג ושתי עבירות של היזק לרכוש במזיד. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי בני 12 חודשים ו - 6 חודשים ופיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪.

· בגזר הדין ת"פ 20080-04-15 קבע בית המשפט, בעניינו של נאשם אשר תקף את רעיתו באגרופיו וגרם לה חבלות בצווארה ובראשה, מתחם ענישה שינוע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל. היות שהנאשם עבר גם עבירות של נסיון לתקיפת שוטרים, אשר הגיעו למקום - נדון, בסופו של דבר, למאסר בפועל בן שנתיים ימים.

כאמור, סקירת הפסיקה מלמדת על קשת רחבה של ענישה בתחום האלימות בשפחה בכלל ואלימות כלפי בת זוג בפרט. עם זאת, מגמת בית המשפט העליון וכן בתי המשפט המבררים היא להכביד את רמת הענישה, תוך שהשיקולים האישיים של העברין נסוגים בפני הנזק שנגרם לנפגעי העבירה. ראו רע"פ 1293-08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

סופו של דבר, מוצא בית המשפט לקבוע, במקרה דנן, מתחמי ענישה כדלקמן:

א. בנוגע לעבירות האיומים והתקיפה באמצעות מוט, בכל חלקי גופה של המתלוננת נפגעת העבירה, נושא סעיף א' לחלק האופרטיבי בהכרעת הדין - מתחם אשר ינוע בין שנה לשנתיים מאסר בפועל;

ב. בנוגע לעבירות התקיפה והאיומים נושא סעיף ב' לחלק האופרטיבי בהכרעת הדין - תקיפת המתלוננת נפגעת העבירה תוך הכאתה בראשה באמצעות קב"מ וכן איום להרגה - מתחם ענישה שינוע בין 10 חודשים ועד שנתיים מאסר בפועל;

ג. בנוגע לעבירה של פציעת המתלוננת נפגעת העבירה תוך דקירתה ברגלה באמצעות מפתחות הרכב, נושא סעיף ג' לחלק האופרטיבי בהכרעת הדין - מתחם ענישה שינוע בין שנה ועד לשנתיים ומחצה מאסר בפועל.

בגין הפרשה כולה, מוצא בית המשפט לחפוף, באופן חלקי, את מתחמי הענישה, ולקבוע מתחם כולל שינוע בין 15 חודשים ועד לשנתיים ומחצה מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם נעוצה, ראש וראשית, באפים של מעשי האלימות בהם הורשע הנאשם; שימוש בנשק חם או קר; כן נעוצה בהקשר הכולל של המעשים, לרבות משכם, עקביותם, האווירה הכללית שיוצר הנאשם בבית המשפחה; עוד יש ליתן משקל של ממש לתוצאות האלימות כלפי בני המשפחה המתלוננים, הן במישור הפיסי, דהיינו גרימת חבלות, והן במישור הנפשי. מעבר העבירות תחת השפעת חומרים משני תודעה, כגון סמים ואלכוהול, גם בו יש משום נסיבה לחומרה; עוד יש לשקול עברו הפלילי של הנאשם, לרבות רצדיביזם בנוגע לעבירות דנן. כן תילקחנה

בחשבון, כמצוות המחוקק, נסיבותיו האישיות של הנאשם ואף ההשפעה שתהיה לעונש שיגזר על המרקם המשפחתי. מידת הפנמתו של הנאשם את חומרת המעשים שביצע וכן הליך טיפולי שעבר, אף הם מהווים שיקול ממשי.

במקרה דנן, המדובר בעבירות אלימות חמורות, המצביעות על העדר רגש או אמפתיה כלשהי לנפגעת העבירה, שהיתה רעיתו של הנאשם בזמנים הרלוונטיים. הנאשם תקף את נפגעת העבירה מספר פעמים, לרבות מכות בכל חלקי גופה ואף באזורים מסוכנים כגון מכות בראשה; ולרבות שימוש בנשק קר - מוט מתכת, קב"מ או מפתח ששימש לדקירתה ולפציעתה.

כפי שנקבע בהכרעת הדין, ואף עולה מתסקיר נפגעת העבירה, נעברו העבירות במסגרת אורח כללית גילויי זלזול; השפלה; שתלטנות ופטריארכליות.

בחלק מהמקרים נעברו העבירות לנוכח הילדים הקטינים.

נסיבות העבירות מצביעות על אכזריות והעדר גבולות. כך למשל, בחלק מהמקרים די היה לנאשם בכך שסבר שארון הבגדים אינו מסודר או שהבית אינו מסודר, כדי לתקוף את רעיתו נפגעת העבירה.

הנאשם כפר בכל העבירות ונמנע מליטול אחריות כשלהי על מעשיו. גם במהלך עדותו בבית המשפט, ביטא גישה מזלזלת ומשפילה כלפי רעיתו.

כאמור, נמנעה ההגנה מלעתור להערכת הנאשם על ידי שירות המבחן למבוגרים. ממילא, לא שולב הנאשם בהליך טיפולי כלשהו (הדבר גם אינו אפשרי בשל כך שאינו נוטל אחריות על מעשיו), כך שאין כל אינדיקציה על צמצום מסוכנותו לעתיד.

לחובת הנאשם עבר פלילי, לרבות בעבירות אלימות ובעבירה של החזקת נשק קר, שהגם שנשפט בגין לאחר שנעברו העבירות נושא הכרעת הדין דנן.

שיקול נוסף שהינו בעל משקל ממשי הוא הנזקים הקשים מנשוא שנגרמו לרעית הנאשם - נפגעת העבירה ואף לסובבים אותה במעגל רחב יותר, כגון ילדיה, כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומהאווירה שהשליט בבית, אשר תוארה מפי נפגעת העבירה כ"אווירת טרור".

בעוד שכפי שהוצג במסגרת פרשת העונש, עלה בידי הנאשם לפתוח פרק חדש בחייו והוא ממתין להולדת בן נוסף עם בת זוג חדשה - שרויה המתלוננת נפגעת העבירה בין ארבע אמות דירתה, תוך שסובלת מתסמינים פוסט-טראומטיים ועורכת תסקיר קרבן העבירה התרשמה מפגיעה ממשית בסיכוייה להשתקם ולהקים תא משפחתי חדש ואף מפגיעה בסמכותה ההורית וביכולותיה לגדל את ילדיה באופן תקין. בפרק הדין בתסקירים לעיל פורטו באופן נרחב הנזקים

הקשים שנגרמו לנפגעת העבירה, ואלו - מן הדין שיבואו ידי ביטויים בענישה שתוטל.

לזכות הנאשם יש לקחת העובדה, כי ניתן קשר עם המתלוננת נפגעת העבירה, ובכך צומצם הסיכון לפגיעות עתידיות בה (הגם שהנאשם לא טופל ועדין קיימת מסוכנות לפגיעה במסגרת המשפחה כלפי בת זוג אחרת).

כמו כן, הגם שלנאשם הרשעות נוספות, לרבות בעבירות אלימות, שהן מאוחרות לעבירות נושא גזר הדין - הרי אין לומר כי עברו הפלילי מכביד.

בנוסף, בשיקולי בית המשפט לקולא, נלקח בחשבון כי הנאשם זוכה מחלק ניכר מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

יצוין, ההגנה לא הגישה ראיות להוכחת נסיבות אישיות חריגות אצל הנאשם, המצדיקות הקלה מיוחדת כלפיו, למעט מסמכים המעידים על פתיחה בהליכים בתחום פשיטת הרגל, כאשר בנדון זה הוגשו מסמכים חלקיים ביותר, שאינם מלמדים על תוצאת ההליך ואף אין ניתן לדעת מתוכם המקור להסתבכותו הכלכלית של הנאשם ומידת אחריותו להסתבכות זו. מכל מקום, נסיבה זו אינה רלוונטית - לא בנוגע לעבירות שעבר הנאשם ואף לא בנוגע לרכיב הפיצוי אליו עותרת התביעה, בידוע, שמצבו הכלכלי של נאשם אינו בגדר השיקולים אותם ניתן לשקול בעת השתת פיצוי לנפגע עבירה, שהוא סעד בעל מאפיינים אזרחיים במסגרת ההליך הפלילי, ממש כשם שבתביעה אזרחית - אין מקום לשקול ענין זה. ראו ע"פ 5761 מג'דלאוי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים). עוד ראו ע"פ 3116/13 קבלאן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים). לשיקול זה השפעה מסוימת בנוגע לעתירת התביעה לקנס, וזאת בהתאם להוראות סעיף 40ח' לחוק העונשין, תשל"ז 1977, אך כאמור גם לצורך כך לא הרימה ההגנה הנטל הנדרש להוכיח מצוקה כלכלית חריגה, מעבר לעצם הפתיחה בהליך האמור. הנאשם אף הציג תלושים מהם ניתן ללמוד, כי עובד למחיתו. נתונים לגבי הכנסת בת הזוג או מעגלי תמיכה נוספים - לא הוצגו.

לאחר שבית המשפט שוקל את מכלול הנתונים שפורטו - נוטה הכף לכיוון ענישת הנאשם על הצד הבינוני של מתחם הענישה. בנסיבות דנן, נסוגות נסיבותיו האישיות של הנאשם מפני עקרונות הענישה של ההלימה ושל הרתעת היחיד והרבים.

חלופי הזמן

אם לא יושת על הנאשם עונש על הרף הבינוני של מתחם הענישה, יהיה זה בשל חלופי הזמן מאז שנעברו העבירות. העבירות בהן הורשע הנאשם נעברו בשנים 2008 - 2009. כתב האישום הוגש בשיהוי בן כשנה לערך. לאחר מכן, התמשך ההליך המשפטי תקופה ארוכה, בטרם הועבר התיק לשמיעה לפני כותב שורות אלה. אין לומר, כי כל אותה תקופה מקורה בהתנהלות חריגה מטעם ההגנה. נסיבות אלה הן בעלות משקל לקולא כלפי הנאשם. אמנם, אין בית המשפט סבור, כי חלופי הזמן כשלעצמו יש בו כדי לאיין את חומרת העבירות שעבר הנאשם, ואת הצורך להשית בגינן עונש ממשי משמעותי בדמות מאסר בפועל, בצירוף ענשים נוספים, לרבות פיצוי לנפגעת העבירה שיהיה בו כדי להכיר

בסבל שחוותה ובנזקים שנגרמו לה ולבני ביתה.

חלק מהזמן שחלף מקורו בקושי של המתלוננת נפגעת העבירה לחשוף העבירות שחוותה, צעד אותו אזהר אומץ לבצע רק לאחר שהשתלבה בהליכים טיפוליים מתאימים. פרק זמן זה הינו בעל משקל מוגבל במסגרת השיקולים לזכות הנאשם, שכן הוא אשר גרם לאותן מצוקות שהביאו את המתלוננת נפגעת העבירה לאותו מצב, בו נמנעה מלהתלונן.

חלק נוסף מהזמן שחלף, כאמור, הינו בעל משקל לטובת הנאשם, ויביא, בסופו של דבר, להשתת עונש על הנאשם שיהיה על הצד הנמוך של מתחם הענישה, חלף ענישה על הצד הבינוני של המתחם, כפי שפורט לעיל.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקיר קרבן העבירה; שמע דברו האחרון של הנאשם - גוזר על הנאשם הענשים הבאים:

א. 15 חדשים מאסר בפועל;

ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', שהיא כנגד מי שהינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1(2) לחוק בית המשפט לעניני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ג. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', שאינה כנגד מי שאינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1(2) לחוק בית המשפט לעניני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ד. קנס בסך ₪ 2,500 או 28 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשישה שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 01.02.17 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן;

ה. פיצוי לנפגעת העבירה, ע.ת.1 בכתב האישום, בסך ₪ 10,000. הפיצוי ישולם בעשרה שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 01.02.17 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן.

הנאשם יתיצב לריצוי עונשו כעת.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ו, 26 ינואר 2016, במעמד הצדדים.

עמוד 12